

ПРЕДСТАВЯНЕ НА РЕЗУЛТАТИТЕ ОТ ПРОЦЕСА НА ДЕТЕРМИНОЛОГИЗАЦИЯ В РЕЧНИКА НА БЪЛГАРСКИЯ ЕЗИК

ДЕЯН ДРАГАНОВ (БЪЛГАРИЯ)

ИНСТИТУТ ЗА БЪЛГАРСКИ ЕЗИК „ПРОФ. ЛЮБОМИР АНДРЕЙЧИН“
ПРИ БЪЛГАРСКА АКАДЕМИЯ НА НАУКИТЕ
d.draganov@ibl.bas.bg

Статията показва еволюцията на разбиранията за процеса детерминологизация, като откроява твърденията на ключови автори в българското терминологическо знание. Направен е анализ на представянето на резултатите от процеса на детерминологизация в академичния *Речник на българския език*, като е обърнато внимание на възникващите терминологични фразеологизми. Предложен е примерен модел за изготвяне на речникова статия при детерминологизиран термин.

Ключови думи: детерминологизация; речник; модел; фразеологизъм

PRESENTATION OF THE RESULTS OF DETERMINOLOGISATION IN THE DICTIONARY OF THE BULGARIAN LANGUAGE

DEYAN DRAGANOV (BULGARIA)

INSTITUTE OF BULGARIAN LANGUAGE, BULGARIAN ACADEMY OF SCIENCES
d.draganov@ibl.bas.bg

The article traces the evolution of the understanding of the process of determinologisation, highlighting the views of key authors in Bulgarian terminology studies. It analyses the previous representation of the results of determinologisation in the academic *Dictionary of the Bulgarian Language*, with particular attention to emerging terminological phraseologisms. A model dictionary entry for a determinologised term is proposed.

Keywords: determinologisation; dictionary; model; phraseologisms

© ДЕЯН ДРАГАНОВ, 2026 / © DEYAN DRAGANOV, 2026

Тази статия в списание „Български език“ е с отворен достъп и се публикува под международния публичен лиценз Creative Commons Attribution 4.0 International (Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International – CC-BY-NC-ND 4.0).

This open access article of journal “Balgarski ezik” (“Bulgarian Language”) is published under the terms of Creative Commons Attribution 4.0 International Public License (Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International – CC-BY-NC-ND 4.0).

1. Въведение

Речникът на българския език, разработван в Секцията за българска лексикология и лексикография при Българската академия на науките, представя до момента над 124 000 думи от книжовната, разговорната и диалектната лексика, както и термини, и остарели думи. Обект на разглеждане в настоящото изследване ще бъдат термини, които са включени в *Речника*, и по-специално тези термини, при които е налице детерминологизация.

В българската наука детерминологизацията е разглеждана от редица автори (Манолова/Manolova 1984; Попова/Popova 2012; Колковска/Kolkovska 2017; Колковска, Благоева/Kolkovska, Blagoeva 2022). Според Мария Попова тя представлява „преминаване от дадена научна или професионална област на термини в общоупотребимата лексика“ (Попова/Popova 2012: 531). Сия Колковска и Диана Благоева конкретизират тази дефиниция, като подчертават, че детерминологизацията е „процес, при който терминологична единица разширява сферата си на употреба извън понятийно-денотативната система, в която функционира първоначално, и преминава в общоупотребимия език, като развива вторично нетерминологично значение“ (Колковска, Благоева/Kolkovska, Blagoeva 2022: 16). Сия Колковска разглежда детерминологизацията и в един по-тесен смисъл – „разширяване на сферата на употреба на даден термин при запазване на отнесеността му към първоначално назования денотат“ (Колковска/Kolkovska 2017: 8). В следващите редове ще разглеждаме детерминологизацията като явление, при което един термин започва да функционира като общоупотребима дума, словосъчетание или фразеологизъм. Мария Попова разглежда детерминологизацията заедно с явленията *терминологизация* (функционирането на общоупотребима дума и като термин) и *ретерминологизация* (функционирането на един термин в две или повече научни области). Авторката определя трите посочени процеса като *фактори на външната системност* в терминологията (Попова/Popova 2012: 530).

Преди да пристъпим към конкретното разглеждане на резултатите от процеса детерминологизация в *Речника на българския език* и съставянето на модел за тяхното представяне, в което се състои и основната ни задача, трябва да направим някои теоретични уточнения:

1. В терминознанието според Мария Попова съществуват две основни становища относно това кои части на речта могат да бъдат термини (Попова/Popova 2012: 43). Според първото схващане термини могат да бъдат съществителни имена, субстантивирани части на речта (прилагателни, причастия, наречия) и субстантивни словосъчетания. Според второто схващане термини могат да бъдат всички пълнозначни части на речта (включително глаголите). Авторката възприема първото становище. Изцяло за нуждите на

тази статия ние обаче ще възприемем второто становище поради следното съображение: академичният *Речник на българския език* е най-големият тълковен речник, посветен на словното ни богатство, в който неминуемо се срещат глаголи, натоварени с терминологично значение. Ако стесним периметъра на частите на речта, които могат да изпълняват функцията на термини само до съществителните имена и субстантивизираните части, то бихме изготвили модел за представяне в *Речника*, който непълно отразява същността на емпиричния материал.

2. Тъй като вече споменахме, че съществуват субстантивни словосъчетания, които изпълняват функцията на термини, трябва да разгледаме въпроса дали детерминологизацията е процес, който оказва влияние върху тях – тук също са налице две гледни точки. Според първото гледище детерминологизираните словосъчетания придобиват фразеологично значение – съчетанието *свободен електрон*, приведено от Сия Колковска и Диана Благоева, което „се детерминологизира и става част от фразеологичния пласт на езика, докато с първичното си значение продължава да функционира като част от съответните терминологични системи“ (Колковска, Благоева/Kolkovska, Blagoeva 2022: 15), е типичен пример. Тоест детерминологизацията може да доведе до полисемия, като терминът развива второ метафорично значение.

Втората гледна точка свързваме с тезата на Стефана Калдиева-Захаријева, според която процесът на развитие на метафоричното значение при термини словосъчетания не може да се определи като детерминологизация, защото „самият термин не престава да съществува като термин, т.е. не е разрушена специалната му терминологична семантика и функция, а само е послужил като образна основа и отдава лексикалния си облик на една нова, от свършено различен тип (фразеологичен) семантика“ (Калдиева-Захаријева/Kaldieva-Zaharieva 2013: 34). Тя допълва още, че следва такъв тип словосъчетания да бъдат представяни като омоними. В предходни етапи от развитието на фразеологията гледната точка на Стефана Калдиева-Захаријева е застъпена от Сийка Спасова-Михайлова, която твърди, че термините „трябва да се разглеждат като специален дял от устойчивите съчетания в един език“ (Спасова-Михайлова/Spasova-Mihaylova 1959: 197).

За целите на настоящото изследване ще подкрепим тезата на Сия Колковска и Диана Благоева, като се позовем на техния аргумент, оразличаващ виждането им от това на Стефана Калдиева-Захаријева и Сийка Спасова-Михайлова: „етимологичната връзка между изходното терминологично съчетание и вторичната образна експресивна съставна единица не се загубва“ (Колковска, Благоева/Kolkovska, Blagoeva 2022: 24). Това твърдение авторите посочват за валидно и относимо към разглежданите от тях детерминологизирани словосъчетания. Неговата уместност за целите на настоящото

изследване подкрепяме с два аргумента: 1. Макроструктурата на академичния *Речник на българския език* изисква разширителен поглед върху емпиричния материал при изготвянето на модел за представяне на резултатите от процеса на детерминологизация; 2. Голяма част от словосъчетанията от типа на *свободен електрон* са дадени само с терминологичното си значение, тъй като последващото метафорично значение в повечето случаи е възникнало исторически след разработването на съответната речникова статия.

2. Представяне на резултатите от процеса на детерминологизация в Речника на българския език към 2026 г.

Речникът на българския език се разработва съгласно *Ръководството за съставяне на Речник на българския език*, първоначално издадено през 1966 г. и осъвременено през 1999 г. (РСРБЕ/RSRBE 1999). Според актуализираната му версия „при подбора на специалните термини ще се има предвид обществената роля на даден термин или друга специална дума, свързана с производството, стопанския или обществения и културен живот, както и важността на термина в системата от понятия на дадена наука или отрасъл от техниката“ (РСРБЕ/RSRBE 1999: 5). В *Речника* се поместват само най-разпространените и познати термини, с които широките обществени кръгове могат да имат досег. В случая ние ще се спрем на лексикографското представяне на някои от тях, които са развили нетерминологични значения посредством детерминологизация.

Сферата на употреба на дадена дума в *Речника на българския език* се отбелязва чрез *бележка за квалифициране*, като броят на възможните бележки възлиза на над 90. Чрез повечето от тях думата се съотнася към определена научна (напр. *биол.* – биология, *хим.* – химия, *физ.* – физика, *геогр.* – география, *езикозн.* – езикознание и др.) или професионална област (например *желез.* – железопътен термин, *иконом.* – икономически термин, *лов.* – ловен термин, *сел.-стоп.* – селскостопански термин, *спорт.* – спортен термин, *театр.* – театрален термин, *филм.* – филмов термин, *църк.* – църковен термин, *юрид.* – юридически термин). За термини с широка употреба, приложими в различни научни или професионални области без съществени разлики в значението за всяка от тях, се използва бележката *спец.* – специална дума/значение.

Представянето на резултатите от процеса на детерминологизация в *Речника на българския език* се проследява при всички части на речта, които могат да изпълняват функцията на термини – както вече посочихме във въведението, приемаме, че това са пълнозначните думи. В този контекст ще разгледаме начина на представяне на някои детерминологизирани термини в *Речника*.

Нека проследим представянето на детерминологизацията при следните глаголи: *атакувам*, *гравитирам*, *инсталирам*¹, *приватизирам*, *реабилити-*

рам, реанимирам. Шестте глагола имат свое терминологично значение, както и вторично развито нетерминологично значение. Терминологичното съотнасяне на глаголите е отбелязано като първо значение, като е посочена съответната бележка за квалификация: *атакувам* – военно дело, *гравитирам* – специална дума/значение, *инсталирам*¹ – техника, *приватизирам* – икономически термин, *реабилитирам* – юридически термин, *реанимирам* – медицина. При четвъртото значение на глагола *атакувам* също е посочена бележка за квалификация – спортен термин, която аргументира тезата, че в случая става въпрос не само за детерминологизация, при която от терминологичното значение ‘предприемам атака, нападение’ се развиват две общоупотребими значения, отбелязани като преносни употреби – ‘предприемам енергично действие, насочено към или за овладяване на нещо’ и ‘нападам с думи, факти, аргументи някого или нещо; обвинявам’, но и за ретерминологизация – защото преминава от една научна (професионална) област в друга – от военното дело към спорта. Интерес представлява глаголът *реабилитирам*, чието терминологично значение е поставено на второ място в речниковата статия. Това обстоятелство вероятно се дължи на факта, че честотата на използване на общоупотребимото значение е по-голяма в сравнение с терминологичното. Възникналите нови значения въз основа на терминологичните се появяват в резултат на семантичен пренос.

При съществителните имена ще посочим следните примери за представяне на детерминологизацията във вече публикувани речникови статии в *Речника на българския език*: *поляризация* – физика, *гравитация* – физика, *какофония* – музика, *дебил* – медицина, *орбита* – астрономия. Всички те са развили преносни употреби, които възникват въз основа на валидното терминологично значение за съответната научна област.

Отчетливи примери за детерминологизация са музикалните термини *мажорен* и *минорен* – с очевиден терминологичен произход, но развили преносните значения ‘който звучи тържествено, бодро, радостно’ и ‘печален, тъжен, меланхоличен; миньорен’. Пример от сферата на астрономията е прилагателното *астрономичен*, което развива значението ‘много голям в числено отношение’.

Както вече беше посочено, на граничната позиция между термина и фразеологизма се раждат детерминологизирани фразеологични словосъчетания. Сия Колковска и Диана Благоева изброяват множество примери (Колковска, Благоева/Kolkovska, Blagoeva 2022: 17–19): от спорта – *удар под кръста*, *вдигам гарда*; от военното дело – *огнева линия*, *тежка артилерия*; от математиката – *привеждам под общ знаменател*, *на квадрат*; от химията и физиката – *верижна реакция*, *свободен електрон* и много други. Тези примери показват динамиката, с която се развива езикът и силното влияние на детерминологизацията. При реализирането на този процес се появява изцяло ново значение на едно устойчиво словосъчетание: терминоелементите започват да функционират като компоненти на фразеологизма.

Направеният преглед е кратък, тъй като не е възможно в една научна статия да се анализира и обобщи огромното словно богатство, включено в *Речника на българския език*. С приведените примери се цели да се открият общите тенденции в представянето на детерминологизирани термини. Не е възможно да се засегнат в дълбочина дискуссионните въпроси, доколкото в определени случаи се наблюдава взаимното проникване между различните фактори на външната системност при една и съща терминологична единица – терминологизацията, детерминологизацията и ретерминологизацията.

Въз основа на представеното кратко изложение могат да бъдат направени следните изводи:

Първо, в *Речника на българския език* резултатите от детерминологизацията намират отражение и са представени последователно, ако се съди по наблюдаваните примери. Вероятно това е речникът на българския език, в който тези отношения са отразени в най-голям обхват, което се обуславя от самата му функция да представя детайлно българската лексика.

Второ, детерминологизацията е процес, който допринася за появата на нови значения на езиковите единици, а оттам влияе и на начина на представяне на тези значения.

Трето, лексикографската практика в *Речника* подпомага преодоляването на теоретичния спор кои части на речта могат да бъдат термини, като въз основа на илюстративния материал съставителите на речниковите статии извличат и обобщават значенията и ги описват с оглед на живия език.

3. Модел за представяне на резултатите от процеса на детерминологизация в *Речника на българския език*

Академичният *Речник на българския език* е разработван в продължение на десетилетия от поколения езиковеди. Непрекъснатото увеличаване на количеството възможен илюстративен материал, преработването на стари токове и използването на богати дигитални ресурси, прогресивната употреба на високотехнологичен софтуер и субективните разбирания на всеки от съставителите на речникови статии неминуемо водят до някои разлики в представянето на детерминологизирани термини. Разликите в никакъв случай не са продукт на непоследователност, те не накърняват по никакъв начин целостта и структурираността на *Речника*, но са явление, което заслужава внимание, за да може проектът да се развива все по-последователно и целенасочено.

Трябва да се има предвид, че *Речникът на българския език* не е терминологичен – даваните дефиниции в него трябва да бъдат понятни за обикновения ползвател, а не да бъдат източник на знания за специалисти. Затова понякога на първо място се поставя развитото преносно значение, тъй като то се среща по-често в илюстративния материал и в колективното съзнание на носителите на българския език, а терминологичното, което всъщност е

първо по възникване, остава на второ място. Типичен пример са глаголите *регенерирам* и *реабилитирам*, които са повлияни от процеса на детерминологизация. Значението на *регенерирам*, посочено като първо – ‘възраждам, възстановявам, възобновявам’ възниква като преносно от посоченото като второ терминологично значение в биологията – ‘за жив организъм – възстановявам отпаднали по естествен път, увредени или отстранени клетки, тъкани или органи’. Същата е ситуацията и с вече посочения по-горе глагол *реабилитирам*: от терминологичното значение в правото е възникнало общоупотребимото значение.

Съществуват термини, които са толкова популярни сред обикновените носители на езика (неспециалистите), че пропускането на бележката за съотнасяне към определена научна или професионална област е напълно оправдано. Такъв е случаят с *атмосфера*, чието първо значение ‘газообразната обвивка на Земята’ не е отбелязано като терминологично.

Действително разликите при представянето на термините са незначителни, но все пак унификацията при едно толкова обемно и многотомно издание е важна цел. В този контекст ще направим опит за съставянето на модел, по който да бъдат изготвяни речниковите статии за детерминологизираните термини – със стремежа той да бъде полезен на лексикографите, които се занимават с гореописаните езикови единици.

Според *Ръководството за съставяне на Речник на българския език* „дума, която едновременно е както общоприето название на определен предмет или явление, така и негово терминологично наименование, прието в системата на научните понятия, се обяснява въз основа на общоприетата езикова практика, без да противоречи обаче на научното определение“. Посоченото правило не разграничава езиковите единици според това дали те са получени в резултат на терминологизация, детерминологизация или ретерминологизация. Ако подходим специално от гледната точка на терминологията, можем да открием следния модел за представяне на детерминологизацията в *Речника*:

1. Първото значение е терминологичното, тъй като от него се развива второ общоупотребимо значение – следователно би следвало лексикографът да постави терминологичното значение като първо, а преносното значение като второ. Тази подредба на двете значения се обуславя от следвания в *Речника* принцип в речниковата статия да се отразява посоката на семантична производност – от първично значение към развито от него преносно значение (изключение може да се допусне при особено силно разпространение на преносното значение за сметка на терминологичното). Ако е налице второ или трето терминологично значение, което независимо от детерминологизацията води до ретерминологизация, то то може да бъде поставено в зависимост от честота на употреба, която се наблюдава в илюстративния материал. При възприемането на модел за представянето на резул-

татите от процеса на детерминологизация трябва да се има предвид и мотивационният признак, въз основа на който се развива новото значение. При разглеждането на нови значения чрез метафора Сия Колковска отделя внимание на три мотивиращи признака: *функция, начин на действие и свойство* (Колковска/Kolkovska 2012: 378).

2. Посочване на научната или професионалната област, към която принадлежи терминът – след като се формулира терминологично значение, което е различно от вторичното преносно значение (в случаите извън гореситираната хипотеза от *Ръководството*), следва да се постави бележка за квалифициране на думата. Изключения, както вече беше посочено, се допускат при много разпространени в общоупотребимия език термини. По-прецизно би било, ако се търси конкретност, отколкото просто да се постави бележка *спец.* (специална дума/значение) – с изключение на термините, които са разпространени с еднакво значение в повече от една област.

3. Дефиницията на термина трябва да бъде проста, кратка и ясна – следва да се избягват названията на тясно специални понятия, непознати на широката общественост, с които да се дефинира терминът. В идеална ситуация в описанието на значението термините трябва напълно да отсъстват, но практически това невинаги е възможно. Например терминът *електрон*¹ е дефиниран като ‘най-малката елементарна частица на веществото, градивна част на атомната обвивка, която има отрицателен електрически товар’. В тази дефиниция се срещат няколко други названия на специални понятия, без които терминът няма как да бъде обяснен: *елементарна частица, градивна част, атомна обвивка, електрически товар*. Наличието на термини не може да се избегне напълно, но трябва да се търси балансът между научната достоверност и простотата, която е необходима на неспециалистите, които си служат с *Речника*. Всяко название на специално понятие, което присъства в дефиницията, обаче трябва да е дефинирано в предишните томе на *Речника* (с изключение на тези, започващи с букви, които все още не са разработени, но това означава те да бъдат добавени впоследствие).

4. Илюстративният материал е добре да бъде представен от кратки и недвусмислени примери. Колкото по-малко термини има в примерите, толкова по-ясни ще бъдат те за илюстрирането на значението, описано в дефиницията. Ето как е илюстрирано в *Речника* астрономическото значение на термина *орбита*, където то е обяснено директно от самия пример: „Според Коперник Слънцето се намира в центъра на слънчевата система и около него обикалят по затворени пътища (орбити) планетите от слънчевата фамилия. Г. Томалевски“ (РБЕ онлайн/RBE online). Терминологичното значение се илюстрира с примери от надеждни източници, които да не водят ползващия *Речника* или автора на речниковата статия до заблуждение – следва да се предпочитат научните пред научнопопулярните източници.

5. Между терминологичното и нетерминологичното значение трябва да

има връзка на равнище дефиниция, която да отразява наличните отношения на детерминологизация и на семантична производност. Нека сравним първите две значения на глагола *реанимирам*: *мед.* ‘възвръщам към живота някого, възстановявам рязко нарушени или прекратени жизненоважни функции на организма му’ и ‘възстановявам, възобновявам нещо, което е било в лошо състояние, изчезнало, замряло и под.; съживявам, възраждам’. Ясно личи връзката между терминологичното и нетерминологичното значение, чийто общ компонент е възстановяването, възвръщането към живота или към съществуване.

6. Трябва да се изтъкне обусловеността от първоначалното терминологично значение при представянето на фразеологизираните терминологични словосъчетания – ясно е, че това се случва след съответния отличителен знак, но по-важно е употребата да бъде представена точно, за да се изтъкне обусловеността от детерминологизацията. Според Сия Колковска и Диана Благоева „фразеологизацията на терминологичните съчетания се предхожда от деспециализация и детерминологизация: два последователни етапа, които бележат миграцията на единицата от сферата на определен език за специални цели към общоупотребимия език“ (Колковска, Благоева/Kolkovska, Blagoeva 2022: 15). Деспециализацията и детерминологизацията трябва да бъдат проследени и отчетени прецизно. Необходим е анализ, който недвусмислено да разграничи общоупотребимите компоненти от терминоелементите на словосъчетанието, за да се формулира обективно значението на преосмисления в езиковото съзнание термин като фразеологизъм. Показателни в това отношение са примерите на Сия Колковска и Диана Благоева – *верижна реакция* може да се разложи на два отделни термина, *свободен електрон* се състои от общоупотребима дума и термин, а *удар под кръста* – само от общоупотребими думи (Колковска, Благоева/Kolkovska, Blagoeva 2022: 19).

Представеният модел е изцяло пожелателен. Той цели да подпомогне лексикографите в тяхната ежедневна работа, а защо не да ги провокира и да го надградят със своя опит и знания. От него могат да се извлекат следните изводи:

Първо, процесите на детерминологизация са отразени адекватно в Речника – дори във времето, в което детерминологизацията не е била изследвана и дефинирана в българската научна теория. В по-голямата част от установените случаи терминологичното значение е посочено като първо, а преносното – като второ. Това е обяснимо, като се има предвид, че в речниковите статии се отразява семантичната производност на едно значение от друго.

Второ, в различните етапи от съставянето на *Речника* се наблюдават разлики при лексикографското представяне на детерминологизацията в речниковите статии.

Трето, предложеният модел за представяне на детерминологизацията е необходим, тъй като той обобщава досегашния опит, като унифицира процеса на представянето на резултатите от интересувашото ни явление.

4. Заключение

Детерминологизацията активно се проявява при формирането на нови значения на термините, като нейната функция се разширява дотолкова, че води дори до появата на фразеологизирани терминологични съчетания. В лексикографията този фактор на външната системност изисква последователно представяне на връзките между терминологичното и общоупотребимото значение на думата. За целта е необходимо да се познават както правилата и традициите при изготвянето на съответния речник, така и да се търсят модели за унификация в представянето на получените по този начин значения. Детерминологизацията е резултат от динамиката на езика, естествен процес, който води до обогатяване на речта. Нейното влияние ще продължи да изисква успешен модел за представяне в речниците, както и ще привлича вниманието на терминологите.

Благодарности

Авторът изказва благодарност за финансовата подкрепа на Българската академия на науките по двустранно споразумение за безвъзмездни средства между БАН и Сръбската академия на науките и изкуствата по проект IC-RS/13/2026–2028 г. на тема „Тълковната лексикография в България и Сърбия – минало, настояще и бъдеще“.

ЛИТЕРАТУРА

- Калдиева-Захариева 2013: *Калдиева-Захариева, Ст.* Българска лексикология и фразеология. Т. 2. Българска фразеология. София, Академично издателство „Проф. Марин Дринов“.
- Колковска 2012: *Колковска, С.* Семантични неологизми в българския език, възникнали в резултат на детерминологизация. – В: *Време и история в славянските езици, литератури и култури. Сборник с доклади от Единнадесетите национални славистични четения 19–21 април 2012. Том I. Езикознание.* София, Университетско издателство „Св. Климент Охридски“, с. 374–380.
- Колковска 2017: *Колковска, С.* Детерминологизацията като източник на нови значения в съвременния български език. – *Български език*, № 3, с. 8–18.
- Колковска, Благоева 2022: *Колковска, С., Д. Благоева.* Към въпро. са за взаимодействието между терминологичната лексика и фразеологията в българския език. – *Български език*, № 2, с. 13–29.
- Попова 2012: *Попова, М.* Теория на терминологията. София, Издателска къща „Знак ‘94“.
- РБЕ онлайн: Речник на българския език (онлайн). А – системност. <<https://iblb.bas.bg/rbe/>> [13.06.2026].

РСРБЕ 1999: Ръководство за съставяне на Речник на българския език. София, Българска академия на науките (ръкопис).

REFERENCES

- Kaldieva-Zaharieva 2013: *Kaldieva-Zaharieva, St.* Balgarska leksikologiya i frazeologiya. T. 2. Balgarska frazeologiya. Sofia, Akademichno izdatelstvo "Prof. Marin Drinov".
- Kolkovska 2012: *Kolkovska, S.* Semantichni neologizmi v balgarskiya ezik, vazniknali v rezultat na determinologizatsiya. – In: *Vreme i istoriya v slavyanskite ezitsi, literaturi i kulturi. Sbornik s dokladi ot Edinadesetite natsionalni slavistichni cheteniya 19–21 april 2012. Tom I. Ezikoznanie.* Sofia, Universitetsko izdatelstvo "Sv. Kliment Ohridski", s. 374–380.
- Kolkovska 2017: *Kolkovska, S.* Determinologizatsiyata kato iztochnik na novi znacheniya v savremenniya balgarski ezik. – *Balgarski ezik*, N 3, s. 8–18.
- Kolkovska, Blagoeva 2022: *Kolkovska, S., D. Blagoeva.* Kam vaprosa za vzaimodeystviето mezhdu terminologichnata leksika i frazeologiyata v balgarskiya ezik. – *Balgarski ezik*, N 2, s. 13–29.
- Popova 2012: *Popova, M.* Teoriya na terminologiyata. Sofia, Izdatelska kashta "Znak '94".
- RBE online: Rechnik na balgarskiya ezik (online). A – sistemnost. <<https://ibl.bas.bg/rbe/>> [13.06.2026].
- RSRBE 1999: *Rakovodstvo za sastavyane na Rechnik na balgarskiya ezik.* Sofia, Balgarska akademiya na naukite (rakopis).

✉ *Ас. д-р Деян Драганов*

Секция за българска лексикология и лексикография
Институт за български език „Проф. Любомир Андрейчин“
при Българската академия на науките
бул. „Шипченски проход“ 52, бл. 17, 1113 София, България

✉ *Assist. Prof. Dr. Deyan Draganov*

Department of Bulgarian Lexicology and Lexicography
Institute for Bulgarian Language, Bulgarian Academy of Sciences
52 Shipchenski prohod, Bl. 17, 1113 Sofia, Bulgaria